

største Interesse, fordi vi have haft en stærk Attraa efter at føre Sagen igennem til Velsignelse for Folkekirken. Det viste sig, at Udvalget atter delte sig i et Flertal og et Mindretal, og Flertallet havde den samme Opfattelse som i Fjor, nemlig at disse Forslag, inden de ophøjedes til Lov, burde behandles i et kirkeligt Udvalg. Der blev under den 3. Februar afgivet en foreløbig Beretning, og det Flertal, hvortil jeg da hørte, udtalte i den, at det „beslutter at foreslaa, at de i de 4 Lovforslag fremkomne Spørgsmaal saavel som den hele Kirkeforfatningssag behandles i en kirkelig Kommission, inden Rigsdagen tager Standpunkt til den.“ Det begrundes med, at der i Forslagene findes forskellige ny Momenter, der nærmere omtales. Endvidere siges det paa Side 2: „Menighedsraadets Indførelse ved Tvang overalt saavel som Valgrettens og Valgbarhedens Ordning ere, selv om man kan være enig i, at der gives Valgretten en meget bred Basis, Spørgsmaal af saadan Rækkevidde, at det vil være naturligt derom at høre Kirkens Udtalelse, forinden Rigsdagen slaar Ordningen fast.“ Det hedder endvidere: „Men ved Siden heraf rejser sig med Hensyn til Menighedsraadene det Spørgsmaal, som er Sagens Hovedspørgsmaal: *Skal der saaledes tages fat paa Kirkens Forfatning* —, og heri skjuler sig maaske en dybere Forskellighed i Sagen“. Samtidig med denne Beretnings Afgivelse blev der, som ærede Medlemmer ville vide, af Flertallet stillet Forslag om Nedsættelse af et kirkeligt Udvalg. Det blev vedtaget og gik til Folketinget. Der blev det imidlertid ændret og vendte saaledes tilbage til Landstinget, som vedtog at overgive det til det allerede nedsatte Udvalg om de andre kirkelige Love. Saa indtraadte det efter min og mine Meningsfællers Mening mærkelige, at Udvalget delte sig paa en anden Maade end før. Jeg skal ikke fordybe mig deri, men blot sige, at jeg forstaar ikke det. Jeg og mine Meningsfæller have ment, at naar vi bleve staaende paa det gamle Grundlag, vilde det være heldigst for Kirken; men nu blev det jo klart, at Sagen skulde ordnes paa en anden Maade, idet der ikke længere er Tale om, at Forslagene skulle behandles af et kirkeligt Udvalg, inden de ophøjes til Lov. Jeg er nu ganske vist klar over, at den nu foreslaaede S sammensætning af Udvalget kan have visse Fortrin fremfor den af Flertallet oprindelig foreslaaede; men jeg kan fremdeles ikke indse, at det, for at muliggøre Indtrædelsen af valgte Medlem-

mer i det kirkelige Udvalg, skal være nødvendigt at gaa til Indførelse af tvungne Menighedsraad. Derimod har jeg fra første Færd af været villig til at gaa med til Dannelsen af Valgkollegier, der kunne benyttes som Basis for Valgene til Udvalget. Jeg har blot ikke kunnet forandre mit oprindelige Syn paa Sagen, ifølge hvilket Forslaget om Menighedsraad, inden det ophøjedes til Lov, bør behandles i et kirkeligt Udvalg. Jeg mener fremdeles i Samklang med Flertallets tidligere Standpunkt, at naar vi vedtage Menighedsraad, ere vi dermed inde paa at give Kirken en Forfatning; thi Menighedsraadene ere jo netop et Stykke af en saadan. Derfor har jeg maattet tage Afstand fra det nuværende Flertal, og to andre ærede Medlemmer have sluttet sig til mig. Hvis denne Lov om Menighedsraad skal gennemføres, maa der jo imidlertid gøres et Forsøg paa at gøre den — lad mig sige — saa tiltalende som muligt eller saa lidt frastødende som muligt, og i dette Øjemed har Mindretallet stillet to Ændringsforslag, der, om de end ikke ere lige vigtige, dog efter vor Mening begge ere af meget indgribende Betydning. Som det er antydet i vore Udtalelser i Betænkningen, havde vi i og for sig ønsket at stille en Del flere Forslag, men det have vi opsat til et senere Tidspunkt. Selvfølgelig have vi kunnet slutte os til hele Udvalget paa en Række Punkter. Jeg maa maaske her antyde, at det har været os særlig om at gøre at faa Valgordningen forbedret i den Retning, at Resultatet af de Valg, som nu ville blive at foretage til Menighedsraadene, kan blive af en saadan Art, at der kommer et saa virkelighedstro Billede af den danske Folkekirke frem gennem dens valgte Repræsentanter som muligt. Dette har været os særlig magtpaaliggende, og jeg udtaler min Paaskønnelse af, at vi have mødt Forstaaelse hos de andre ærede Medlemmer, som vi have forhandlet med derom. For øvrigt skal jeg nu gaa over til at omtale de to nævnte Ændringer, som staa for Mindretallets Regning alene, og der er da først Ændringsforslaget under Nr. 1. Der foreslaa vi, at Titlen ændres til „Forslag til Lov om Sognemenighedsraad“. Det er nemlig vor Opfattelse, at dette rammer bedre end Navnet Menighedsraad. Det er jo nemlig en Organisation af Sognemenigheden, der tilsigtes, og det er en Benævnelse, som endogsaa gaar igen i flere af de Lovforslag, som ere fremlagte samtidig med Lovforslaget om Menighedsraad. Jeg skal saaledes henviser til, at der